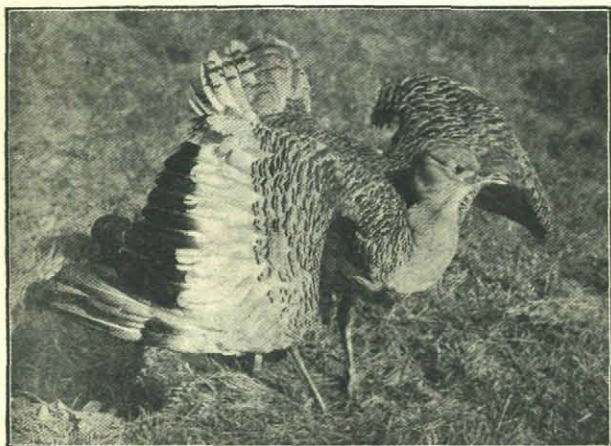

De Groote Trap. — 8 Januari 1926 kreeg ik van den heer V. Sailleur te Hengelo (G.) een kaart, waarop mij gevraagd werd wat het opzetten van een kraanvogel kostte.

Ik antwoordde daarop p.o. en was het geheele geval reeds vergeten, toen 20 Januari een pak kwam met een Groote Trap er in en wel uit Hengelo (G.). De verzending was als vrachtgoed verzonden en meer dan 10 dagen onderweg geweest. Gelukkig was het

vriezend weer en was de Trap daardoor verijsd, anders zou hij „verreisd” geweest zijn. Er vielen al enkele veeren aan kop en buik uit, maar grooter onheil is door spoedig ingrijpen voorkomen kunnen worden.

De Trap (alias „kraanvogel”) werd in vechthouding naar het boek van Thorburn opgezet en het innerlijke opgegeten, wat heel goed mondde. De foto werd gemaakt door meester Dingeldein, daartoe hebben wij het voorwerp in de weide gezet. Het is een jong mannetje wat aan de sierlijke snor goed te zien is.

Buekers zegt van dezen vogel, dat hij thuis hoort in de gematigde deelen van de oude wereld maar

dat hij in de westelijke gedeelten daarvan zeer zeldzaam, zool niet verdwenen is. Ook in Engeland is de laatste Trap al voor decenniën van jaren geschoten. In Thüringen broeden er nog vrij wat. Verder in Hongarije, Italië, Zd. Rusland en Midden Azië. Daar komen ze in groote troepen voor in de buurt van korenvelden.

Oude schrijvers — ik citeer Buekers — gewagen ervan, om de schade, die door hen aangericht werd. Ook in Holland waren ze toen niet zoo zeldzaam als nu. „De velden die zij, velen te samen innemen, schijnen met schapen overdekt te zijn; worden over zulks zeer gehaat door de warmoeslieden.” De Hollandsche naam: Wilde Kalkoen is niet ongepast. In 1888 werden 8 voorwerpen gezien bij den Briel en 4 bij Leimuiden. In Februari van 't zelfde jaar werden er waargenomen te Jutfaas en te Graft. In Februari 1889 werden 3 jonge te Bedum gezien. In 1890 één te Goes, een bij Eindhoven, 18 bij Zevenaar. Verder in 1891, 1895, 1904, 1910. In Vriezenveen werd in 1923 een exemplaar geschoten, dat daar in de buurt bij een herbergier (?) staat.

De zeer ver zich uitstreckende zwerftochten, die deze vogels maken missen allen de regelmatigheid, om de Trap een plaats onder de trekvogels te kunnen verschaffen. Door hun schade aan het koren en om hun smakelijk vleesch wordt deze vogel zeer vervolgd. En het is misschien daardoor, dat ze thans nog zeer zelden in Nederland worden gezien. De Trap is een prachtig dier. Rug en schouder bruin gewolkt, lichter dan een houtsnip, op de vleugels wit en grijs reigerblauw. Hals dito. De snorveertjes zijn zeer elegant en merkwaardig. Bij welke vogelsoort vindt men iets dergelijks?

Als maten geeft Buekers aan: Lengte 100 cM. Vlucht 225 cM. Gewicht 13 KG. Volwassen dieren ruim zoo groot als een kalkoen. De hoogte van hier afgebeeld exemplaar is van teen tot rug 50 cM. hoog. Deze Trap is aangekocht door „Natura docet”.

Denekamp, 26 Maart 1926.

J. B. BERNINK.

Stekelnachtschade. — Heden werd door een mijner leerlingen gevonden een bloeiend exemplaar van *Solanum rostratum* (Stekelnachtschade) (volgens Heukels Plantenatlas).

Het was een flinke plant, gevonden in een veld kool (kleigrond). Ik meld u dit, daar ik bemerkte, dat de plant niet veel gevonden wordt. Rijsoord (gemeente Ridderkerk) ligt aan den straatweg Rotterdam—Dordt.

Rijsen, 13 September 1926.

P. QRIELAARD.